

Carl M. Nielsen: Det foreliggende lovforslag angående ændring af og forlængelse af lov om indkøbsforeninger for mindre jordbrugere kan jeg på mit partis vegne anbefale.

Lovforslaget går ud på at forlænge lovens gyldighed til og med finansåret 1951—52. Der har i den periode, i hvilken loven har været i kraft, været et udlån af statsmidler til disse indkøbsforeninger på ca. 6¼ mill. kr., og når vi ved, at loven trådte i kraft den 15. marts 1939, viser det tydeligt, at der har været brug for denne lovgivning, en lovgivning, der hviler på et godt og sundt grundlag. Loven har givet god støtte til de økonomisk svage medborgere, der har skullet anskaffe sig et eller andet, men som ikke har haft midler dertil, idet sådanne medborgere har kunnet henvende sig til disse foreninger og opnå lån på rimelige vilkår i stedet for at skulle henvende sig andre steder for at skaffe sig disse midler. Det er ikke altid, man ved henvendelse andre steder er blevet behandlet som ved henvendelse i indkøbsforeningerne; der har været steder, hvor kvaliteten af varerne var for ringe og prisen for høj. Det er givet, at indkøbsforeningerne har haft en gavnlig virkning på dette område.

Der åbnes endvidere ved det foreliggende lovforslags § 2 adgang til at udvide de områder, hvor der kan gives lån, til bl. a. også at omfatte malkemaskiner og andre elektriske installationer af arbejdsbesparende karakter indenfor det mindre landbrug. Også vandingsanlæg er medtaget under de ting, til hvis anskaffelse indkøbsforeningerne kan yde deres medvirken. Jeg takker den højtærede minister for denne udvidelse, som jeg tror vil blive modtaget med glæde ude omkring.

Det fremgår af bemærkningerne, at køb af nogle af de ting, der nu inddrages under loven, kan medføre, at panthavernes ret kommer til at gå forud for indkøbsforeningens, men jeg regner med, at der fra ministeriet overfor indkøbsforeningerne vil blive gjort opmærksom på dette forhold, så at der ikke ad denne vej skal opstå unødige tab.

Jeg tror det er rigtigt bedømt, at der i den kommende tid vil blive mindst lige så meget brug for loven, som der har været indtil nu. Midlerne er til rådighed, og så vidt jeg har forstået gennem de samtaler, jeg har haft med folk, der er med i ledelsen af disse foreninger, er anmodningerne om lån i stadig stigen, hvilket er meget naturligt under hensyn til den udvidelse af besætningerne og den anskaffelse af maskiner, der skal finde sted. Der er således stadig

brug for loven, og jeg vil gerne med disse få bemærkninger anbefale lovforslaget til hurtig og velvillig behandling i det høje ting.

Korsgaard: Vi skal ikke fra vor side modsætte os, at denne lov forlænges for de år, der er her tale om, men jeg kan ikke give den ærede ordfører for det socialdemokratiske parti ret, når han siger, at netop anvendelsen af det nævnte beløb er et bevis for, at der har været i høj grad brug for loven. Det beløb, der blev stillet til rådighed, var jo 10 mill. kr., og de 10 mill. kr. er ikke nær brugt i de 10 år, der er gået.

Det tyder efter min mening på, at en del af de folk, som har skullet købe, måske i den allersidste tid ikke har kunnet få de varer, de gerne ville have, men det tyder også på, at en del af dem, der skulle købe, er blevet ved den indkøbsform, der har været almindelig, før loven blev vedtaget, idet de som hidtil har købt deres redskaber og maskiner hos den stedlige håndværker eller den stedlige handlende for på den måde at støtte ham, og jeg vil gerne herfra udtale, at det synes jeg er storartet. Det skulle ikke gerne blive således, at de stedlige håndværkere, de stedlige småfabrikanter og småforhandlere blev helt overflødige og ikke kunne eksistere mere, for de har fra min barndom indtil nu udført et efter min mening godt stykke arbejde; de har haft en opgave, som de har løst på en som regel tilfredsstillende måde.

Ved lovforslagets § 2 udvider man loven til også at omfatte forskellige elektriske installationer af arbejdsbesparende karakter, f. eks. malkemaskiner. Det har jeg sådan set ikke noget at indvende imod. Malkemaskiner har hidtil været anvendt i de større brug, fordi man ikke på anden måde kunne få dette arbejde udført, men man har hidtil regnet med, og jeg regner stadig med, at håndmalkning er så absolut den bedste form for malkning. Jeg vil ikke sige, at malkemaskinerne kommer i anden klasse, men de tilhører en anden kategori. Efter min mening skulle man ikke ved at give lettere adgang til at få malkemaskiner animere folk til at gå hen og købe en malkemaskine i den tro, at de derved får noget i huset, der er bedre at anvende til malkning. Jeg ved meget vel, at der er småbrug, som er så store, at de kan have brug for en malkemaskine, men jeg ved også, at der er brug, som har købt en malkemaskine og efter nogle få års forløb sat den på loftet, fordi man ikke syntes, den arbejdede tilfredsstillende. Jeg er bange for, at den lettere adgang til at få lån, endda meget billige lån, idet renten er 3½ pct., skal animere folk til at købe noget, de ikke har brug for. Jeg